

Nr 937

Av herr Boo, om en plan för bevarande av kulturlandskapet.

(Lika lydande med motion nr 850 i Första kammaren)

Kultur- och odlingslandskapets bevarande är ett intresse inte minst för turistnäringen. Med den inriktning, som givits jordbrukspolitiken genom de 1967 beslutade riktlinjerna, kan förslumning eller igenbuskning av landskapet följa i stora områden av vårt land, särskilt i Norrland och delar av mellersta Sverige. En effektiv naturvårdspolitik är nödvändig för förhindrande av den befarade utvecklingen. I de stora områden där det finns goda förutsättningar för turistnäringen är detta särskilt angeläget. Där torde också finnas särskilda möjligheter att tillvarata för en smidig lösning av frågan om kulturlandskapets bevarande.

I riksdagsbeslutet 1967 om riktlinjer för jordbrukspolitiken har framhållits att lantbruksnämnderna i sin verksamhet så långt möjligt skall beakta naturvårdsintressena. Det löfte, som kan sägas ligga i detta uttalande, har knappast ännu förverkligats på nöjaktigt sätt. I tillämpningen hittills har jordbrukspolitiken hållits i det närmaste helt avskild från naturvårdspolitiken.

Härvidlag kan väl dock förutses att ändring kommer att ske. Samhället måste ta ansvar för kulturlandskapets bevarande. En från olika synpunkter riktig natur- och miljövård kan knappast åstadkommas utan samordning med jordbrukspolitiken. I många fall bör naturvården kunna klaras effektivt och billigt genom upprätthållande av ett extensivt jordbruk. Såsom framgår av statsverkspropositionen har naturvårdsverket tillsatt en arbetsgrupp med företrädare för lantbruksstyrelsen, skogsstyrelsen, Svenska kommunförbundet och RLF.

Det samarbete, som härmed kan emotses mellan naturvårds- och jordbrukspolitiken, blir givetvis till gagn ur olika synpunkter. I områden där turistnäringen har särskilda förutsättningar torde det vara önskvärt och möjligt att vidga samarbetet till att omfatta även sistnämnda näring. En effektivare landskapsvård till gagn för turistnäringen bör härigenom kunna åstadkommas. I många fall bör det vara möjligt att ge arbetskraft kombinerade deltidssysselsättningar i jordbruk, naturvård och turistnäring. Utövarna av sistnämnda näring, såväl kommunala huvudmän som organisationer och enskilda företagare, torde ha intresse av en sådan samordning. Det synes lämpligt, att naturvårdsverket i samråd med turistnäringens och jordbrukets

organ och organisationer får utarbeta en plan för samordningen.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att åt naturvårdsverket må uppdragas att i samråd med turistnäringens och jordbrukets organ och organisationer utarbeta plan för samarbete mellan turistnäring, naturvård och jordbruk för kulturlandskapets bevarande i de delar av landet där sådana åtgärder bör vara angelägna.

Stockholm den 28 januari 1969

Karl Gust. H. Boo (cp)